

TÉGLÁSY IMRE

Varasodás

*Az előbb még fájt,
s kívántam is nagyon,
hogy szemed szép szirma
simítsa homlokom.*

*A kín, mely rádnyitotta
lángszárnyú ajtaját,
kihúnyt s magára zárta
sorompók sok vasát.*

*A seb varas. Már vége,
a vesztes perc kimúlt,
melyért — mindkettőnk vére —
ujjam felé egy ujj...,*

*s lelkemben vívtál volna
magadnak több teret.
Te hódító, zárt ország
számunkra qtt a heg!*

Csendélet

*„Es oz gimilsnec vvl
keseruv uola vize,
hug turchucat mige
zocoztia vola.”*

(Halotti beszéd)

*Asztalomon, tányérkán őszi gyümölcsöket érlel
rácsokat és üveget járva a fény parazsa.
Egy harapást eszem. Ím, a feszes bőrön ragyogón fut,
végig az édes nedv, és mire céltalanul
túlra peregne e fegyver nélküli, hős gladiátor,
máris a fürge darázs issza vedelve levét.*

*Érzem az ízét: vvl keseruv ez a víz. Igazad volt
néhai páter tán, mégse halott e beszéd.
Versem, e botladozó, széttört, bice-bóca kiáltvány:
alma-torok vérét vette magához a fény!*